

[Viggo Nielsen.]

en meget stor Forskel paa den Indtægt, som motorsagkyndige kan opnaa. Et Sted tjener den, motorsagkyndige f. Eks. 5.000 Kr. om Aaret, et andet Sted op til 15.000—20.000 Kr.

Til Slut vil jeg gerne sige lidt om Ungdommen og dens Stilling i Nutiden. Mit Parti har gennem mange Aar i sit Program krævet en obligatorisk fysisk Opdragelse af Ungdommen. Mon ikke det af baade nationale og menneskelige Grunde var paa Tide at tage hele dette Spørgsmaal op til en meget nøje Behandling. I en Kronik i „Social-Demokraten“ sidste Vinter har jeg behandlet Spørgsmaalet for de unge arbejdsløse, idet jeg bl. a. gav Udtryk for Ønsket om, at Staten, Kommunerne og de faglige Organisationer i Fællesskab gik ind for en fysisk og aandelig Træning af den Ungdom, der var ramt af Arbejdsløsheden. En saadan Træning vilde være til uhørt Gavn for de unge selv, og den burde gennemføres som en Kombination af Idræt, Arbejde og Undervisning, bl. a. i Form af Samfundslære. Det vilde være en god Begyndelse til den Ungdomsskole, som vi efter min Mening maa se at naa frem til, og som var min afdøde Partifælle K. M. Klausens Kongstanke. Jeg kan godt gaa med til at kalde det en Samfundsskole, og jeg er af den Mening, at den maa komme til at omfatte Ungdommen i al Almindelighed. Der er jo paa dette Omraade en vis Strid om, hvad man skal byde Ungdommen under denne Skoling. Efter mit Syn vilde det sikkert være bedst, om vi under en eller anden Form kombinerede Undervisning, Idræt og Arbejde. Det vilde slet ikke være af Vejen, om Byernes Ungdom paa en eller anden Maade kom ud og lærte Landbrugets Forhold at kende; og omvendt havde Landets Ungdom godt af at lytte lidt til Fabrikernes Larm og Støj.

Jeg har altid hørt til dem, der holder paa, at der ikke skal serveres Sødsuppe for Ungdommen. Formaålet med det hele er at skabe en sund, stærk og villende Ungdom med samfundsmæssig Indstilling, en Ungdom, der kan bruge Næver, Krop og Hjerne. Det skal være en Ungdom, der — som den gamle Digter Johan Skjoldborg sagde i et Foredrag — ejer et spændstigt Legeme, en klar Hjerne og et brændende Hjerte, thi det er jo Ungdommen, der skal føre Danmark ind i Dagen ny.

Prieme: I 1926 og op til Valget 1929 brugte den nuværende Regerings Medlem-

mer, dens Presse og Tilhængere et Sprog om Arbejdsløsheden, der fortalte, at de borgerlige Partier intet kunde gøre, men at man blot skulde stemme paa Socialdemokratiet — saa skulde Arbejdsløsheden nok komme ned og Erhvervslivet i Gang.

Selv om der kunde fyldes Bøger med Citater fra dengang, skal jeg nøjes med — med den højtærede Formands Tilladelse — at fremføre et enkelt Citat, nemlig en Udtalelse af Statsminister Stauning, der i 1926 ifølge „Social-Demokraten“ proklamerede følgende:

„Tallenes Sprog er indtrængende og viser, at Arbejdsløsheden stadig er en landsomfattende Katastrophe. Gør Socialdemokratiet stærkt og Fabriksportene vil aabne sig igen! Giv Socialdemokratiet forøget Magt, og et sundt Erhvervsliv vil udvikle sig til Erstatning for det, der er ødelagt af Spekulation og Svindell! Vil De, Arbejdsløshedens Bekæmpelse og Erhvervslivets Ophjælpning, da giv Socialdemokratiet mange Stemmer!“

Efter Valget i 1929, da Ministeriet Stauning kom til, bl. a. paa denne Politik, ved de senere Valg og paa utallige Møder siden, har vi hørt det samme: at hvis man vilde af med Arbejdsløsheden, hvis industri-drivende, Arbejdere, Haandværkere, Købmænd, hvis alle vilde have noget at bestille — saa skulde man blot stemme paa Socialdemokratiet.

Arbejdsløsheds-Citaterne fra denne Tid kunde fylde nye Bind. Og hvad er der saa sket?

Da Socialdemokraterne fik Regeringen, var Arbejdsløsheden omkring 15 pCt. Nu har de haft Regeringen i 9 Aar, haft Valuta-centralen i 7 og haft den fulde Magt i 2 Aar — og hvad er saa Resultatet? I et Højkonjunkturaar som 1936 var Arbejdsløsheden 19 pCt., og sidste Aar, der ogsaa staa som et godt Beskæftigelsesaar, var der 22 pCt. ledige. Men stadig søger man at opretholde Fiktionen om, at man har skaffet Arbejde til over 100.000 Mand. Først i den allerseneste Tid er man begyndt at indse, at det vist ikke gaar længere med alle disse store Tal, naar naar der stadig er saa mange arbejdsløse. Man kører derfor i Stedet frem med Undskyldninger og Forklaringer paa, hvorfor det er saadan, og siger, at det vilde have været langt værre, hvis vi ikke havde haft en socialdemokratisk Regering — en Undskyldning, man sikkert fra den Side vilde hilse med Haan, hvis det var andre, der havde brugt den.

I den Diskussion i Ingeniørforeningen, der for nylig sendtes ud i Radioen, fortalte